

İnsan

– Âşık TARSUSİ · 11 Ağustos 2017

Ey İnsan!

Ağzından düşmüyor erdemli sözler,

Hâline bakmazsın, gâfilsin gâfil;

Hiç yalan söyler mi acaba gözler?

Aynaya dön de gör câhilsin câhil..

Metâya çevirdin güzelim dini,

Hep şîâr edindin Şeytân'i kini,

Sâdece izlersin hissetsen sini,

Kendini sanarsın âkilsin âkil..

İhtimal vermezsin, nefsin Firavun,

Başkasında kusur görerek avun,

En büyük düşmanın nefsini savun,

Zâlimliğe nasıl meyilsin meyil..

Cennet'liğim den de ölümden kaçan,

Azrâil'i görseñ tutuşur paçan,

Hâl dilinle dâim küfürler saçan,

Kötülüklerde baş fâilsin fâil..

Slogan atmakta üstüne yoktur,

Sanırsın imânı Nebi'den çoktur,
Bendeki karın boş laflara toktur,
Nefsi nefsi diyen bencilsin bencil..
İmân kalplerdedir değil dillerde,
Hani? Ara da bul, Arap illerde,
Sevgi, ahlâk kokan o fillerde,
Birbirine düşmüş zelilsin zelil..
Rızık Allah'tansa ne bunca minnet,
Kula kulluk yapıp geçirdin cinnet,
Menfaat karşından bil imân en net,
Kemik görsen itten rezilsin rezil..
Tarsûsî'nin kusra sakın ha bakma,
İşine gelmezse lakaplar takma,
Faziletin, ilken nedense çakma,
Yalnızca kendine âdilsin âdil...
"Adem KAÇAR - 11/08/2017"